

vil kunne faa indtil 8 Aars Aldersorden. „Aldersorden“ har vi sat ind i Stedet for „Anciennetet“, idet det er et Ord, som bruges i denne Betydning andre Steder i vort Lovsprog, og vi har ønsket at faa dette danske Ord ind i Stedet for det fremmede. Ved Ændringsforslag Nr. 2 har Præster, som er i den Alder, at deres Børns Opdragelse og Uddannelse sædvanlig koster mest, faaet Adgang til at opnaa en noget hurtigere Lønstigning. De residende Kapellaner og Kaldskapellaner paa Landet har ofte samme Arbejde som en Sognepræst, og de vil, hvis vort Ændringsforslag Nr. 3 vedtages, faa en hurtigere Lønstigning, uden at deres Højsteløn dog overskrides. Den forøgede Udgift faar vi ind ved at stryge Bestemmelsen om Etableringshjælp, hvilket sker, hvis Ændringsforslag Nr. 9 vedtages. Ifølge Lovforslaget vil de Præster, der uden at være blevet forflyttede afskediges med Pension, faa Naadensaaret tilbagebetalt, men de vil først faa Pension efter Naadensaarets Udløb, medens de Præster, der forflyttes nu til et nyt Embede, naar de afskediges ikke blot vil faa Naadensaaret udbetalt, men ogsaa vil faa Pension samtidig med deres Afsked. For at raade Bod paa denne Ulighed er Ændringsforslag Nr. 12 stillet. Ændringsforslag Nr. 13, som lyder saaledes: „Som nyt 5te Stykke tilføjes: Præster, der straks ved Lønningsordningens Ikrafttræden faar Alderstillæg (indtil 4,000 Kr.s Lønning), tillægges der Pension ogsaa af disse Tillæg“, er et Ændringsforslag, som vi mener er meget paakrævet, og som vil yde Retfærdighed til adskillige Præster, som gør et stort Arbejde i de Embeder, hvor de nu sidder.

Der har været Spørgsmaal om Købstadpræsters Stilling, naar Offer og Accidenser afløses. Det vil erindres, at Købstadpræster har ikke som Landsbypræster den faste Indtægt i Tienden. Deres Indtægter er helt anderledes flydende og foranderlige. For at imødegaa den Mulighed, at en Købstadpræst ved Sognebaandsløsning kunde blive stillet i en meget prekær økonomisk Situation, har man stillet Ændringsforslag Nr. 10, 16 og 18.

Udvalget har drøftet forskellige Spørgsmaal, men det har ikke stillet Ændringsforslag ud over de her nævnte, men henstiller til Ministeriet at tage Hensyn til visse Forhold, som det mener kan have Betydning for Præsterne, som det er udtrykt i Betænkningen. Jeg skal ikke spille Tingets Tid med nøjere at komme ind derpaa.

Jeg anbefaler Ændringsforslagene, der har faaet hele Udvalgets Tilslutning, til det høje Tings Velvillie.

H. L. Møller: Da jeg har været enig med det øvrige Udvalg med Hensyn til de stillede Ændringsforslag, skal jeg ikke gøre nogen som helst Bemærkning med Hensyn til dem.

Naar jeg har taget Ordet, er det kun for i al Korthed at give Udtryk for en Betænkkelighed, som en af Lovforslagets Bestemmelser har fremkaldt hos mig. Det vil ses af Lovforslagets Motiver, at omtrent 10 pCt. af den samlede Lønningsmasse udenfor København og Frederiksberg er Accidenser. Disse Accidensers Sum er beregnet til 591,000 Kr. af en samlet Lønningsmasse paa 6,147,000 Kr., og det vil altsaa ses, at det er paa det nærmeste 10 pCt. af den samlede Lønningsmasse, som paaregnes at skulle indkomme ved disse Accidenser. Den Betænkkelighed, jeg har faaet, er den: Kan dette Beløb paaregnes at ville indkomme, ogsaa naar de nye Lønningsbestemmelser træder i Kraft? Hvis der finder en Afløsning Sted, saaledes som Lovforslaget forudsætter det, straks hver Gang et Embede reguleres efter den nye Lov, kan der neppe være Tvivl om, at Beregningerne med Hensyn til Accidensernes samlede Sum nogenlunde vil holde Stik, men den Afløsning, som er forudsat af Lovforslaget, er en ren frivillig Sag. Hvordan vil det gaa i et Embede, hvis Lønning er blevet reguleret i Henhold til denne Lov, uden at der samtidig finder en saadan frivillig Afløsning Sted af Offer og Accidenser? Disse Ydelser til Præsterne har ganske vist en meget sædvanemæssig Karakter, men dog tillige en helt frivillig Karakter. Det afhænger i de fleste Tilfælde helt og holdent af den enkeltes gode Villie, hvor meget han vil yde, naar han skal betale Offer og Accidenser, og disse Accidensers Størrelse i de enkelte Kald afhænger sikkert noget af, hvor godt Menighedens Medlemmer synes om deres Præst. Er det en Præst, de gerne har med at gøre, flyder Offer og Accidenser sagtens rigeligere, end naar det er en Præst, som Menigheden staar ligegyldig overfor eller maaske i et spændt Forhold til.

Bliver et Embede reguleret efter denne ny Ordning, saa at Præsten kommer paa fast Løn, uden at Accidenserne samtidig bliver afløste med en fast Sum, vil de Accidenser, som indkommer i dette Præste-